

BENEDEKFFY KATALIN: „VAN ÚGY, HOGY A RUHA TESZI AZ EMBERT, DE NEM A RUHA TESZ EMBERRÉ”

Benedekffy Katalin, Prima-díjas operaénekesnőt szakmájában és hétköznapijaiban is körülöleli a divat. Azonban míg a színpadon primadonnaként a csillogás az első, addig magánéletében sokkal inkább a stílusos visszafogottságra törekszik.

Benedekffy Kata, aki nemrég magyar zene-művészet kategóriában kapott Csongrád megyei Prima-díjat, sokoldalú művész: színésznő, opera- és operetténekes, népdalénekes. Kata a budapesti színművészeti diplomája megszerzése után számos vidéki és fővárosi színház színpadán bizonyított. Játszott főszerepeket Győr, Szolnok, Debrecen, de a Budapesti Thália Színház, és a Budapesti Fővárosi Operettszínház deszkáin is, sőt Európa számos országát meghódította a tengeren innen és túl. Színművészként a klasszikus ének és a tanulási vágy csábításának engedve a legnagyobb mesterektől tanult (Tokody Ilona, Laki Krisztina, Cheryl Studer, Bill Giraldo, Dorothea Schwarz), jelenleg Hamari Júlia mélyíti tudását, aki olykor a stylistja is egyben.

„Volt, hogy én is kerestem önmagam, átmenem az életemben néhány nagy stílusváltáson. Színésznőként és operaénekesként is teljesen más ruhákat viselek. Míg színésznőként egy

darab kedvéért az adott karakter bőrébe bújik az ember, addig operaénekesként igazából magam adom, mégis egy sokkal monumentálisabb, csillogóbb formában kell megjelennem a közönség előtt. Emlékszem, amikor épp egy rádiófelvételen volt jelenésem és anno nagyon visszafogottan öltözködtem, a fekete dominált a ruhatáramban. Oda is egy kiskosztümben akartam menni, amikor Hamari Júlia, a mesterem megkérdezte: „Szép-szép, de hol a primadonna?” Azóta már tudom, hogy a lekemben”.

„Szeretem a divatot és amennyire tudom, követem is, de nálam sokkal fontosabb szempont, hogy mi az, ami valóban jól áll nekem, ami kifejezi, milyen vagyok. Csak azért, mert most éppen egy adott fazon, szín, anyag a divatos, nem fogom magamra öltetni, mert az nem én lennék. Mindig szeretek alkalomhoz illően öltözködni, van, hogy sportosabb a szettem, van, hogy elegánsabb, ha tehetem, a színeket is variálom. Mivel a munkámat a csillogás, villogás, a feltűnő darabok jellemzik, ezt a magánéletemben próbálom egy kicsit kompenzálni.” – meséli Kata.

Már-már elcsépelten hangzik, hogy: „Nem a ruha teszi az embert!”, de a közhelyek mögött mindig rejlik némi igazság. Kata szerint a ruha ugyan öltöztet, de önmagában nem leszel tőle díva, ha a személyiségedben nem vagy az.

„Fontos, hogy mit viselsz, de sokkal fontosabb, hogy tudod-e viselni, amit felveszel. Az, ahogy megnyilvánulsz, az intelligenciád egyből képes felülrini azt, hogy éppen milyen ruha van rajtad. Ha meg tudsz jelenni magabiztosan egy szál pólóban, melegítőben, két perc múlva már a személyiséged lesz a lényeg, nem az, hogy miben jelentél meg. Sokszor néztek úgy rám, mint egy királynőre, stylistok sűrűgtek-forogtak körülöttem, de később rá kellett jönnöm arra, hogy nem attól leszek királynő, hogy a „fejemre teszik a koronát”, hanem attól, ami belőlem sugárzik. Én törekszem az egyszerűsége, megmaradtam az a szerény székegy földi lány, aki nem szereti, ha művésznőnek szólítják. Kata vagyok.” – folytatja mosolyogva.

A divat és a művészet Kata szerint folyamatosan egymást formálja, oda-vissza hatással vannak egymásra. Régen és ma is ott van a divat minden művészeti ágban, legyen az festészet, zene vagy akár szobrászat. A legnagyobb művészek megelőzték a korukat, vannak olyan darabok, melyek örökéletűek, minden korban egyaránt megállják a helyüket, például ilyen a klasszikus

fekete kisruha. A divat és a művészet kéz a kézben járnak.

„Nagyon szeretem Náray Tamás és Léber Barbara ruháit, Barbi külön tervezett is nekem egy csodálatos, csillogó, monumentális ruhát anno a Traviata-ra, ami teljesen levett a lábamról, sőt egy nagyszabású moszkvai fellépésem is egy Barbi által tervezett gyönyörű arany ruhát viseltem. Mellettük Vadas Mariann stylist tanácsai rengeteget segítenek a magánéletemben. Nemrég pedig megismertem Cselényi Esztert, aki egy lenyűgöző tehetség a divatszakmában. Ruhái által kiléptem egy kicsit a komfortzónámból, jó volt felfedezni azt, hogy olyan darabok, színek is jól állhatnak, amiket alapvetően nem tudok elképzelni magamhoz. Egy rendkívül izgalmas fotózáson vettem részt néhány Celeni ruhakölteményben, szuper élmény volt, ahogy kinyílt előttem a világ.” – teszi hozzá Kata.

Katának operaénekesnőként mai napig sok szerepálma van. Idén a Szegedi Szimfonikusokkal több közös munkában is részt vesz, már tervezik az augusztus 20-ai grandiózus fellépésüket, emellett külföldi meghallgatásokra is jár, sőt most először Ausztráliába is kapott egy felkérést. Sokoldalú tehetség, a Víg özvegyet németül és magyarul is énekli. Az idei év az operák, operettek éve. Katának ugyan Magyarországot teremtette meg az egzisztenciát, de mai napig szülőhazáját érzi otthonának: ott töltökezik a Fogarasi havasban, a Madarasi-Hargitán, Csíksomlyón a kirándulásokból. Azt szokta mondani, hogy: „Székelyföld nekem hitet és gyökeret adott, míg Magyarországot szárnyakat, hogy megvalósíthassam az álmaimat.”

Fotó: Dombóvári Judit